

ורדה גינוסר: דקות בתוך חירום

אזיה לחבצלת השרון,
בחבצלת המוצלת, רוח
ימיה, כמעברת מר,
חודרת צחור העור,
כל הרחובות רעדו
מצעדי מנוסתה.

הלילה מתחלק לאזורים
של שקט וסערה, מתמקד
במקומות הרגישים
כמו קצה ידך הנבוכה
בשערי, כנצת גופך
המתקשת מחץ להבתי.

דקות מתוך חרום,
שקיקה עוגנת במים
עד צואר, נצב מולי הראש
וכל מלה סוגרה—
כחרב בנדנה.
על תרני דינו צופרי האזעקה.

רק ריח הפרחים נסה ושוב נסה
להסיח דעתי ממצוקת הזמן,
בנפך מקדיחת אביב עמק,
בצנחת צפור הסה
את קול צעקתך שזורה
סיבים של חרדה.

הרוח בחרוף נפשה
מצבת שעת חרות גפרקת
הנה מערש תינוקי נשמטת
הפלה, יצאתי אל הבא
כבהלה, ולא שבתי נפשי
להשגיח למקומה.

הפח המוחץ ברכותנו,
חשוקי הקץ בתחום המתענדן,
ביני ובין צלך, המתאזן
כברית הלוחץ על פסיעותינו,
במפגיע, איש לא פלה את
כאבו להשית.

המבדיל בין קודש לחול

אָמור לי דָּבָר אַל תִּהְיֶה לְהַחְרִישׁ,
מֵרַחֵם הַיָּמִים, בְּהַפּוֹגֵת חַרוֹמָם
כָּל הַפּוֹכְבִּים שׁוֹעֲטִים, הַשָּׂדֶה פְּתוּחַ, הַחְרִישׁ,
צִעֲרָנוּ הַמִּמְתִּין בְּשִׁיר כְּמַרְוֹמָם.

בְּרָגָעִים שְׂאִינָם צְפוּיִים, הַמֵּתִים
שָׁבִים לְהַאֲזִין לְחַבְתָּנוּ
בֵּין שְׂטָחֵי הַבַּיִת וְהַפְּנִים הַמְעֻדָּן
הַמִּתְרַכֵּף עֲכָשׁוּ בְּכַאֲבִים רַבִּים.

כָּל הַמֵּתִים נוֹגְעִים אֶל לְבִי בְּדַאָּגָה.
אֵיךְ נִתְקַים מִדְּבָרִים מוֹבְנִים
וּמְקַבְּלִים בְּהַפְרָדָה אֶת גִּזְרֵי הַשָּׁמַיִם
וְדִין הָאָרֶץ, כְּמִשְׁפֵּט הָאוֹהֲבִים.

אַל מִרְחָקִי שְׂתִיקָתְךָ אָנִי נוֹדַעַת.
הַיֵּרַח בְּמִסְלָתוֹ עֲזוּב, עוֹלָמוֹת נֶאֱנָקִים
וְאָנִי מְנַסֶּה שְׂגוּרִים אַחֲרוֹנִים,
מִבְּסִיס אָמוּנָתִי, מִכֶּף תְּקוּוֹתִי, מִבֵּיתִי הַתְּקִין.

אִישׁ בָּאֵהָלוֹ מִתְּפִנְסִים,
עַל שִׁפְתַּי כְּנֶרֶת נְחִים לְמִרְאֵשׁוֹת
חֶסֶד וְרַחֲמִים, יְצוּקִים
בְּשִׁמְשׁ וּבְכּוֹכְבִים, מִתְּפָרְקִים.

אָמַר לי דָּבָר הַמְּבַדִּיל. מִן
הַעֲצָב הַגּוֹאֵה בְּחוֹל שׁוֹרֵף
אִם תְּכוֹן עַל הַיָּם הַמְּבַדִּיל
הַיְכָלִית שֶׁל מִבְּטָחִים, מְשַׁנֵּי-נָא לְהַאֲסֵף.

על יצועי

אָחוּז הַשְּׁחַר בְּסַנְסַנֵי רֵאשָׁה,
 יִשְׁגָּה וְיִתְרַפֵּק עַל עֵתִידוֹ,
 מְקוֹם בּוֹ חִלּוּמָהּ חִלּוּק לְרוּחָהּ,
 שְׁזוֹר בְּאַנְיָנוּת מְרִסִּי חֵידוּת,
 וְכִף תָּמַר בְּגִנְתָּהּ גִּפְרֵשֶׁת בְּמִנּוּחָהּ
 עַל הַחֲלָקָה הַנוֹעֶדָה לְאַמּוּלָּהּ.
 חוֹטֵי הַצֵּל הָאַחֲרוֹנִים בְּאוֹר גְּמוּל
 מִיפְעוּתוֹ. פְּצִיעַת הַשְּׁחַר עֲמָקָה
 עַל עֲפָעֵפֵי שָׁמַיִם מוֹרְדִים
 כְּבָדִים עַל כְּנִסּוֹתַי.

תעודה

כְּתָמֵי הַלְבָן בְּדַפְנוֹת חַיּוֹךְ
 שׁוֹקְעִים בְּשַׁחֲוֹר הַצֵּלּוּלוּיָד,
 עוֹבְרִים אֶל חָם חַיִּים שְׁקוּפִים.
 חֲרִישֵׁי בְזָרִם חֲשָׁמְלֵי קִסְמָךְ נְסוּךְ
 מְתוֹק עַל הַמְסָךְ. עֵתָהּ מִפְעֻלַת
 שׁוֹב כָּל חֲבַתְךָ לְעֵינַי הָאֲנָשִׁים,
 אֲשֶׁר רָאוּ אוֹתְךָ עִם הַמֵּתִים הָאַחֲרִים.

אֲבָרָה רְכָה וְעוֹד אֲבָרָה
 נְאֻסְפוֹ עַל הַפְּנִים כְּמַחְסוֹתַי,
 לְהֵלִיט פְּחָדִי. כִּי שְׁנַתְךָ אֲרָבָה
 לִי אֲרָכוֹת בְּמִרְאֵשׁוֹתַי.

הִגָּה שְׁאֲרֵיּוֹת חַיִּים מְתוֹרֵנְנוֹת
 עַל הַסְרָטִים. טְרַטוֹר הַמְכּוֹנוֹת,
 צְלוּם וִירָה, תְּהוּדָה אַחֲרוֹנָה
 עַל תְּפִי הַשְּׁמִיעָה.

הַרְחַק מִטּוֹחַ קְלִיטָה בְּשִׁקְטֵי הַמְקָרָן
 רְבוּעַ מְנַקֵּד פּוֹתַח בְּסַפְצָעֵנוּ
 כְּמִשְׁרָטָה קָשָׁה. וְכֹל הַמְכַנֵּס
 וּמְלַכֵּד בְּצִרְרוֹת הַבַּיִת הַיְפִים,
 גִּפְרָם מְקַשׁוֹרֵי, הַסְגָּרִים הַהֲדוּקִים
 בְּיָד מְתוֹרֵפָה, הַכְּתָל הַמְשַׁבֵּץ תְּמוֹנוֹת
 לְעִיפָה, חוֹנֵי חוֹנֵי בְּמַעְגָּלוֹ גִּפְרֵשׁ.

כָּל הַתְּעוּדָה, הַכְּתוּב הַמְפָרֵשׁ
 שְׁאִינוֹ נִתְפָּס, צֵלָם הָאִישׁ
 הַנֵּעַ לְעוֹלָם בְּדִלַת הַפְּתוּחָהּ
 עַל מַפְתָּן שְׁמָחָה.